

Πορίσματα ημερίδος «Οι Ιεροί Κανόνες ισχύουν σήμερα;»

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 31 Δεκεμβρίου, 2009

Η ημερίδα πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 1 Νοεμβρίου 2009 στον Ι. Ν. Αγ. Κοσμά Αμαρουσίου.

Εμπεριστατωμένες εισηγήσεις με πλούσιες αγιοπατερικές παραπομπές έκαναν οι: **πρωτοπρεσβύτερος Ιωάννης Φωτόπουλος**, θεολόγος-νομικός, με θέμα: «**Ιερά Παράδοση και Ιεροί Κανόνες**», **πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Διαμαντόπουλος**, θεολόγος-φιλόλογος, με θέμα: «**Η νηπτική θεολογία ως προϋπόθεση ερμηνείας των Ιερών Κανόνων**», αρχιμανδρίτης [Σαράντης Σαράντος](#), θεολόγος-φιλόλογος, με θέμα: «**Θεραπευτική των Ιερών Κανόνων**» και τέλος ο **πρωτοπρεσβύτερος Λάμπρος Φωτόπουλος** με θέμα: «[Σχέση Ιερών Κανόνων και κοσμικών νόμων](#)».

Από τις εισηγήσεις αυτές, εξήχθησαν τα εξής **πορίσματα**:

1. Ή έκκλησιαστική παράδοσις, πού είναι κατά τόν π. Ίουστινο Πόποβιτς «τό παραδίδειν διά μέσου τῶν αἰώνων καὶ τῶν γενεῶν αὐτόν τοῦτον τόν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, μετά πασῶν τῶν θείων ἀληθειῶν καὶ τῶν ἐντολῶν, τῶν χαρίτων (τῶν μυστηρίων) καὶ τῶν ἀρετῶν Αὔτοῦ, ὡς ζῶντα Θεόν καὶ Σωτῆρα, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ὡς Ἐκκλησίαιν...» είναι ἔγγραφος καὶ ἄγραφος καὶ ἔχει καὶ κατά τά δύο μέρη της τήν «αὐτήν ἴσχύν πρός τήν εὐσέβειαν» κατά τόν Μ. Βασίλειον. Περιλαμβάνει τή διαχρονική συνείδηση καὶ τήν ἐμπειρία τῆς Καθόλου Ἐκκλησίας.
2. Αύτήν τήν ἐν Ἀγίω Πνεύματι ἐμπειρία καὶ παράδοση καταγράφουν, ἀποτυπώνουν καὶ καθιστοῦν συγκεκριμένη στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας πρῶτα οἱ Ἅγιοι Απόστολοι καὶ ἔπειτα οἱ Ἅγιοι Πατέρες εἴτε ἔκαστος μέσα στά πλαίσια τῆς ποιμαντικῆς του εὐθύνης καὶ πολλοί ἐξ αὐτῶν μαζί σέ Τοπικές καὶ Οἰκουμενικές Συνόδους διά τῶν θείων καὶ Ιερών Κανόνων.
3. Δι' αὐτῶν ρυθμίζεται μέ ἀσφάλεια ὅλη ἡ ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Αύτοί οἱ Ιεροί Κανόνες ἀποτελοῦν τή βάση καὶ τό γνώμονα γιά τήν τοπική, ποιοτική καὶ ποσοτική ἐπέκταση τῆς Παραδόσεως, ἡ ὥποια καίτοι παραμένει προφορική, ἀκολουθεῖ τό πνεῦμα τῶν κανόνων γιά νά ρυθμίση λειτουργικά, ποιμαντικά

καί άσκητικά ζητήματα πού άποβλέπουν σέ μείζονα προκοπή τῶν πιστῶν.

4. Μερικὰ ἀπὸ τὰ θέματα, στὰ ὅποια διαφαίνεται ἡ σχέση τῶν Ἱερῶν Κανόνων μὲ τὴν Ἱερὰ Παράδοση, εἶναι ἡ ἐπίκληση τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως στοὺς ἴδιους τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες, ἡ κύρωση ἀπὸ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες διαφόρων παραδόσεων καὶ ἔθιμων ὡς ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἡ κατάργηση ἄλλων, ὡς κακῶν συνηθειῶν.
5. Ἡ προσπάθεια ἀθετήσεως τῶν Ἱερῶν Κανόνων διά τῆς καταργήσεως ὄρισμένων ἐξ αὐτῶν, διά τῆς τροποποιήσεώς τους ἡ διά τῆς εἰσαγωγῆς νέων κανόνων ἐκ μέρους συλλογικῶν -ύποτίθεται- συνοδικῶν ὄργάνων μαρτυρεῖ ἄγνοια ἡ καταφρόνηση τοῦ θεοπνεύστου χαρακτῆρος τους, περιφρόνηση τῆς ζώσης Ἱερᾶς Παραδόσεως δηλ. τῆς ἐμπειρίας τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας πού ὑπόκειται στή θέσπιση τῶν Ἱερῶν Κανόνων.
6. Τό ζήτημα τῆς ἰσχύος τῶν Ἱερῶν Κανόνων εἶναι πρώτιστα ἐρμηνευτικό. Ἐάν καταλήξουμε στήν ὁρθή μέθοδο ἐρμηνείας, θά ἀποδεχτοῦμε καί τήν αἰώνια ἰσχύ τους, διότι θά ἔχουμε τήν ὁρθή ἀντίληψη γιά τή φύση τῶν νοημάτων τους, πού δέν εἶναι μόνο δικανικά, ἡθικά ἡ λογικοφιλοσοφικά, ἀλλά κυρίως πνευματικά. Οἱ ἐπιστημονικές μέθοδοι ἐρμηνείας, ὡς προερχόμενες ἀπό τό δυτικό ούμανιστικό πρόταγμα πολιτισμοῦ, δέν ἐπαρκοῦν γιά ἐξαγωγή ἀσφαλῶν συμπερασμάτων γιά τά νοήματα τῶν Ἱερῶν Κανόνων, ἀλλά ἀπολυτοποιούμενες ὁδηγοῦν μᾶλλον στήν παρανόηση αὐτῶν.
7. Οἱ ὅροι τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου πηγάζουν ἀπό τή νηπτική θεολογία· μάλιστα πολλοί Ἱεροί Κανόνες ἀποτελοῦν αὐτούσια νηπτικά κείμενα. Ἐάν ἡ ἐρμηνευτική στραφεῖ στή νηπτική θεολογία, θά ἀντιληφθεῖ ὅτι τά νοούμενα εἶναι διαχρονικά, διότι ἀφοροῦν σέ καταστάσεις τῆς ψυχῆς (πάθη), πού δέν ἐκλείπουν σέ καμμία ἐποχή. Μέ τόν τρόπο αὐτό ἀναιρεῖται καί ἡ σοφιστεία πού ἀποδέχεται μέν τή θεοπνευστία τῶν Ἱερῶν Κανόνων (κῦρος), ὅχι ὅμως τήν ἰσχύ τους· ἐπίσης καταδεικνύεται ἡ πλάνη τῶν παπιστῶν, πού μέ βάση τήν ἀνωτέρω κακοδοξία συνέταξαν τόν Κώδικα Κανονικοῦ Δικαίου (codexiuris canonici), μέ τόν ὅποιο γίνεται ἀπόπειρα νά καταργηθεῖ ἡ ἰσχύς τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί νά συστηθοῦν οἱ διατάξεις αὐτοῦ τοῦ Κώδικα ὡς ἰσχῦον κανονικό δίκαιο ἐπὶ τῆ βάσει τῆς αἰρέσεως τοῦ ἀλαθήτου τοῦ Πάπα.
8. Ἡ διαχρονικότητα τῆς νηπτικῆς θεολογίας καταδεικνύεται ἀπό τό γεγονός τῆς διδασκαλίας της καί ἀπό συγχρόνους Ἅγιους τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὅπως τοῦ ἀγίου Γέροντος Παϊσίου τοῦ Ἅγιορείτου.
9. Τήν αὐθεντικότερη κωδικοποίηση τῶν Ἱερῶν Κανόνων ἀποτελεῖ τό ἱερό Πηδάλιο τοῦ ἀγίου Νικοδήμου τοῦ Ἅγιορείτου πού εἶναι ἔνα βιβλίο

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

θεόπινευστο, ἐπιστημονικό, πρωτότυπο, ἐκκλησιολογικό. Εἶναι τρόπον τινά τό Σύνταγμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἑκκλησίας. Τό Πηδάλιο α) λαμβάνοντας ὑπ' ὄψιν τή δομή καί φύση τῆς Ἑκκλησίας ρυθμίζει τή διοίκηση καί τό Συνοδικό της πολίτευμα, καί β) ἀποσκοπώντας στήν προσωπική μας ἐν Χριστῷ προκοπή καί τελείωση χαράσσει τό πλαίσιο καί δίδει κατευθύνσεις καί θεραπευτικά μέσα γιά τήν κάθαρση ἀπό τά πάθη μας.

10. Ἀπαραίτητα γιά τήν ὄρθη κατανόηση τοῦ ἵεροῦ Πηδαλίου εἶναι τό κείμενο, ἡ ἔρμηνεία, ἡ συμφωνία καί τά σχόλια τοῦ Ἅγιου Νικοδήμου τοῦ Ἅγιορείτου. Τό ἐν λόγῳ ἔργο ἔχει μεταφραστεῖ στά Ἀγγλικά, Ἄραβικά, Συριακά, Αἰθιοπικά, Λατινικά, Ἰταλικά, Σλαβωνικά.
11. Ἐάν ἐμπιστευόμαστε τό ἱερό Πηδάλιο, δέν θά παρασυρόμαστε σέ ἀντικανονικές, ἀντορθόδοξες ἐνέργειες ὅπως ἡ οἰκουμενιστική συνάντηση τῆς Κύπρου. Ἡ ἐκεῖ ἐτοιμαζόμενη ἀναγνώριση τοῦ Παπικοῦ Πρωτείου θά εἶχε, ἂν δέν μεσολαβοῦσαν οἱ ἀντιδράσεις τῶν ὄρθοδόξων, ὀλέθρια ἀποτελέσματα γιά τή ζωή τῆς Ἑκκλησίας.
12. Τό Ἑλληνικό Σύνταγμα προστατεύει τήν Ἱερά Παράδοση μετά τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῶν Ἅγιων Γραφῶν. Μάλιστα σέ συγχορδία μέ τά προηγούμενα Συντάγματα, ἐπιτάσσει στό ἄρθρο 3 νά τηροῦνται «ἀπαρασάλευτα» οἱ Ἀποστολικοί καί Συνοδικοί Κανόνες καθώς καί οἱ ἱερές Παραδόσεις μας. Ἔτσι μᾶς δείχνει τόν δρόμο καί τόν τρόπο πού μποροῦμε ώς ἔθνος νά ἀποκτήσουμε ἡθική αύτονομία, πραγματική ἐλευθερία καί ούσιαστική κοινωνική δικαιοσύνη, ἀλλά καί τή μέθοδο μέ τήν ὁποία ώς ἄτομα ὁ καθένας θά βιώσουμε τήν ἀληθινή ἐν Χριστῷ ζωή.

(Πηγή: "Ορθόδοξο Παρατηρητήριο")